

Kicsoda hasonló az Úrhoz, a mi Istenünkhöz,
Aki a magasságban lakozik?

Aki magát megalázva tekint szét mennyen és
földön.

Dicsérjétek a Urat! Zsolt. 113, 5., 6., 9.

Mikor értelek meg, Istenem?

Mint zúgó szél süvit végig világűrön, földünkön, országunkon, falunkon, házunkon, szívkünkön az Úr Isten üzenete: az örmöhír, az evangélium.

Kit hogyan talált, kit mivel ajándékozott meg, vagy mitől lett szabaddá?

Faggatok valakit: Hallottad? „Hallottam.” Kérdezek ezret: Hallottad? „Nem hallottam.” — Nem?! Pedig itt járt, itt jár, szava szüntelen hallható.

— Engem nem érdekel.

— Én viszont élek-halok érte.

Mily félelmes gyönyörűséges: lábaihoz telepedni, végtelen lemondás, fogadkozás, bűnbeismerés közt Neki szerelmet vállalni és várni... várni... csendesen, amíg Ő szól...

— Először egy selymes, gyengéd érintés. A lélek megremeget.

— Utána langyos, bágyadt szellő suhanása. A test fél és tiltakozik.

— Csend! Egy hang ütődött át agyamon, szívemen, lelkemen. Ő volt. Ő szól! Nincs a szívnél jobb mikrofon! Körülötte millió fül nem észlelt semmit. De az hal-

lott egy olyan szerelmes szót, mely lelket forral, szívet boldogít, betegséget szüntet, üdít, vidít és frissít.

A test: szennyfömb, — nem szeret közelében, mert számára e közellét rettentő kifosztottságot jelent. Isten közelében nincs a testnek egzisztenciája: A merev lábak vinklibe vágódnak, a gyanus kezek rimánkodva tördelik egymást, a kényre, fényre, bűnre hajló szemek szemérmesen záródnak le, a gögös szív ugy remeg, mint a kocsonya. Menne is az mindenhova, hajlandó vértserkentő robotra is, csak az Ő közelében ne legyen.

Vizont a lélek szomjas és bizonytalan. Mivel a test pokolt okozó tisztátalan útra ragadja, elikkad, kijelentésekre vágyik, álmodat hajszol, szellemeknél tudakozódik; vagy ellenkezőleg, perbe száll a testtel és roppant harcok árán Isten közelébe kergeti, ahol az, miután ellenszégülése megtörik Isten jelenléte és a lélek vágya közösségében megszentelődést nyer, a lélek pedig megnyugszik.

Isten útjai kifürkészhetetlenek.

Tanítása nem sablon. Nincs két ember, aki a Biblia minden kijelentését egyképpen értené. Kicsoda fogja fel az Ő értelmét, ki az, aki ismeri az Ő útját? Ki az, aki megérti Őt mindenben?

Krisztus Uram szól hozzám: *Térj meg!* A szó bizonyosan hangzott, értelme egészen világos, jelentősége és fontossága előttem nem vitás. Mégis ajkamon száradt egy kérdés: „Megtértem?”

Ha a megtérés *csupán* annyi, ami a dolgok eszmebeli különválasztását jelenti, akkor *majdnem megtértem*. De ha annival több, hogy az ismert megválasztások és megválasok bennem teljes mértékben végbementek, akkor — hogy nyomorúságomat hazugsággal ne tetézsem — bevallom, még nem értem eléggé, mi a megtérés és kénytelen vagyok úgy nyilatkozni, miszerint azok csoportjába tartozónak vélem magam, akik törekednek megtérésre. Ez ugyan sovány vizsgálat. Tehát, ha a megtérés nem jelenti azt, hogy otthon vagyok, hanem csupán út hazafelé, úgy ezen úton járok, bár Isten tudja job-

ban, hogy haladok-e előbbre rajta. Ha a megtérés kizárja meg a bűnnek gondolatát is, úgy azonnal elhallgatok, de ha azzal vigasztal, hogy ez csak nagyobb bűnöktől tett szabaddá s az apraja-java még ezután következik, akkor még van egy kis reménységem.

„*Hígyjétek Énbennem.*“ Mily óriási biztatás ez! De nem értem. Istenem, nem értem! Elmémet borítja-e homály, vagy szívémet vonja be jégkéreg: *elfelejtém* azt hinni, hogy ő szeret és mellettem van, azt, hogy minden nyomorúságom mellett Ő minden kincesem. Ha beteg vagyok, vigasztos, kitarító szolgálatával éj-nappallá tesz. Ellenfeleim maró gúnyját csókjaival mossa le orcámról, betegségemben ne essek kétségbe, hozzá orvosok, tudósok fordulnak tanácsért. Hiába!

„*Áldjátok azokat, akik titeket átkoznak.*“ Ez csak menne valahogy, hiszen oly kicsiny az engem átkozók serege. De annyit mondhatok, ha őszinte akarok lenni, hogy a dolog csaknem ellenkezőleg van. Fitymálom, bírálom, kerülőm megváltott, éretlen imádkozó testvéreimet. Egyeseket csak nagy megerőltetéssel tudok elszenvédeni. Jó dolgom van, nem bánt senki, de én nem nyugsom, bántok másokat. Sérelmeimet el nem hallgathatom. Véleményemből egyik könnyen

nem engedek, az ellenszegülőktől baráti kezemet megvonom. A nálaaimnál gyengébbeket elnyomni, erősebbeket gáncsolni igyekszem.

„*Őrizkedjétek a farizeusok kovácsától.*“ Érttem. Ez a képmutatás. De hát kiben nincsen? Ki tud egészen őszinte lenni? Ha egy ilyen kortársam akadna, mellette szegülnék, bár erős a gyanum, hogy nem sokáig élveznénk szabadságunkat. Aki a mai életben egészen őszinte, az a világnak tökéletes bolondja. Bár — megvallom — nagy a kívánczóságom illyénné lenni, de egyelőre nehezen megy. Most még könnyen előfordul nálam, hogy olyankor is mosolygok, midőn szívem bosszankodással van tele, csókot nyomok testvérem kérére, pedig nem régen gyaláztam, megbánni és megkérni pedig elmulasztottam. Mártnak és szentnek tüntetem fel magam, hitvány dolgaimat pedig elhallgatom, sőt — Jézus, légy irgalmas! — el sem vállalom. Imám apostol imája, nyelvem pletykások közhelye. Másokat szentségre buzdítok, magam hünréingerlő hitványságokat ölelgetek. Otthon türelmen, elégedetlen, házsártos, a gyülekezetben alázatos, mindennel megelégedett tag vagyok. Érttem, értem mi az a képmutatás, csak azt nem, hogy már egyszer mikor szabadulok tőle?!

„*Legyetek alázatosak!*“ Vagyis

„Tanuljátok meg tőlem.“ Az én alázatosságom a képmutatással közeli rokonságban van, sőt talán ikerestvérek és így gyakran összeéveszttem őket? Ha hangoztatni kell nyomorúságos voltomat, hiba nélkül megy ez, de abban sem maradok hátul, ha kiváltásaimról kell szólt ejtenem. Elhárítom a méltánylást, de csendes perceimbem megfontolgotam. Kitérek a hálálkodásokól, csak kellő hűséget találok magammal szemben. Lemondok rangomról, látszólag felettes helyzetemről, mert úgyis tudom, hogy ezt nem engedték meg. Ha megrövidíteték, nem szólok, alázatosságomat olcsón el nem adom, csak ne jöjjön sok próba és egyszerre, mert úgy a csendes emésztődés helyett kirobbanok, amit azután nem csak én bánok meg. Nagyratörő sohasem voltam, hiszen mindig mögöttem tudtam másokat. Elhallgatom sok hosszantátságokat, majd én otthon folytatom. Ha ezen tényektől való mentesség nem feltétele az alázatosságnak, úgy én vagyok a legalázatosabb.

„*Adjátok, néktek is adatik!*“ Erre nagy gondom van nem csupán lelkiismeretem megnyugtatósáért, hanem már csak azért is, mert az „adjátok“ elég sovány vetés; mindig gazdag „adatik“ aratással zárult. De legalább ezt tanultam volna meg igazán, hogy nagyobb vetésnek merészkednék

Biblia.

Biblia az élet könyve,
Olvas mindennap belőle.

E könyv igaz; hígyjed szavát,
Hogy elnyerd a dicső hazát.

Biblia az élet könyve,
Hú vigaszra találts benne.
Bánatos vagy? Ebből olvass!
Jézus segít, örömet ad.

) De még több is van ám benne,
Nézz éhes szívvel csak bele!
Mi szüksége van telkednek?
Megkapod, ha hön szereted.

! Ehez? Oh, jöjj hozzám,
Megelégít, testét adja
Mint élő kenyér. Hígyj benne,
Örök élet van Obenne.

Vagy vízre volna szükséged?
Benne ez is jelleheted.
Istentől jött élő vízben
Fűrődhetsz nagy örömeidben.

Forgasd csak e drága könyvet,
Találsz benne csodás kincset,
(Mit rozsdá, moly nem emész meg.

Tied lehet, ha kiásod,
Örök házban lesz lakásod,
Ha ott laksz, nem kell rettegned,
Hogy a tolvaj meglop téged.

Biblia az élet könyve,
Sok ígéretet lelsz benne,
Olvasd hittel ezt a könyvet,
Tied lesz a sok ígéret.

Örök élet és korona,
Győzedelmesnek páma;

Bánódnoknek szabadulás,
Fehér ruha, oh, mily csodás!

Ha valamit nélkülöznel,
(Vedd e könyvet, olvass, remélj!
Zörgess híven a mennygajton:
„Adj győzelmet, én Megtartómi!“

E könyv igaz. Istentől jött.
) Ó benne élt idők előtt,
Mest elküldte, hogy általa
A bűnök megszabadítsa.

Övé a dics és hatalom,
(A mennyben s itt e sárkölygön.
Ót dicsérje a tite a jkad,
Mindörökre csak ői áldjad.

Kedves lélek! Nincs bibliád?
Szerezz egjet, olcsón adják!
Ebből merítsd a tudományt,
Ez életet s nem halált ad!

neki. Nem mondom, szeretem, ha másnak is jut *valami*, de mindenestre azt tartom szem előtt, hogy nekem minden meg legyen, ami kell és ami azon felül van, azt sem tartom szerencsétlenségnek. Annyi bizonyos: Kapni jobban szeretek, mint adni. Pedig jól tudom az ígét: „*Jobb adni, mint venni.*” Az mindenesetre meglehetősen bosszant, hogy e téren mások nem hagynak annyiban és érezek belenézni magánügyeimbe. Nem akarják beérni azzal, ha ehelyett imádkozom, énekelek vagy prédikálok nekik egyet. Erre inkább kapok indítást. Nem tudom, hogy lehetnek egyesek ilyen erőszakosak!? Ha elsorolnám, pénzemnek hány helye van, bizonyára elhallgatnának. De az az egy mindig bántott, hogy szegények vannak és sokan télneknyárnak, éhezve, fázza néznek neki. De hosszú fontolgatás és sok személyes tapasztalat után rájöttem, hogy szegénységének mindenki maga az okozója. — Egyik nem elég szorgalmas, a másik könnyen költelek, mások nem elég imádkozók, egyesek mindig kérnek, ezért nincs semmijök, a legtöbben pedig csak másokon akarnak élkösködni. Azt mindenesetre nem tartom túlságosan szem előtt, hogy a mennyben sok kincsem legyen. Most már csak az a kérdés, hogy magam is ott leszek-e?

„*Legyetek szentek!*” Ez az, ami ingerel és ez ami ijeszt. Isten, aki szól hozzám, szent. zsvai, parancsolatai. óh mily fenségesek! Felkiáltok: „*Mikor értelek meg, Istenem?*” Mikor megy végbe bennem megszentelő műved? Mikor leszek tiéd egészen és örökre? Mikor szentelem oda lényemet, tehetségemet, javaimat néked teljesen? Lásd, most is itt roskadozom lábaidnál:

Oh segíts meg! Oh segíts meg!

—ó—

A Szeretetotthon részére szánt adományok Sebestyén István (Pestszenterzsébet, Álmos-u. 62.) címére küldendők.

Az elrejtett titkokból.

„*Es az ő homlokán ilyen név vala megírva: TITOK.*” (Jelenés 17, 5.)

Sok titok későn jön viláosságra, de nincs olyan titok, melynek meg nem kell jelentetni. (Máté 10, 26.) Voltak és vannak Istennek olyan válasz, ott edényei, melyekben néha felártta az ő titkait. Egyik volt Dániel, ki megjelentette a Nabukodonozor király álmát az álló képről. (Dániel 2, 31—45.) Másodszor pedig a nagy előfa kivágatásának titkát, melyek mind beteljesedének. (Dániel 4, 19—30.) Azután megjelenté Baltazár királynak az írást, melyet egy titkos kéz jegyzett a falra, mikor a király az Úr edényeiből ivott a főrendi ház tagjaival. (Dániel 5, 1—28.)

József, a Jákób fia, kit a testvérei eladtak az egyiptomi kereskedőknek, azok pedig Faraó főemberének, Potifárnak, és a börtönbe került, ahol Faraó sütő- és pohárnokmestere is fogva voltak, az álmot nekik megmagyarázta. Azután pedig Faraó álmát magyarázza meg és ezért Egyiptom gondviselőjévé

tevé őt Faraó. (Mózes 41. rész.) És még sok próféta és és próficiákat említhetünk az ótestamentumból, melyeket az Úr használt a titkoknak megvilágítására; de lehetőleg az újtestamentum titkainak megvilágítására szeretlénk helyet és időt teneltetni.

Az Úr Jézus a tanításaihoz igen sok példabeszédet használt. „*Es azt mondja az ő tanítványainak: néktek adalott, hogy a mennyek országának titkait érthessétek.*” (Máté 13, 11.) Az újtestamentum a mennyországnak a titkival van telítve. De aki igen szeretné megismerni a mennyországot titkait, az megtudhatja, mert az Úr megtanítja arra a Szentlélek által. (Máté 13, 10., 36.) Az Úr ma is az, aki volt és az marad örökre s úgy az ő tanítványainak most is megjeleníti az ő titkait. Csak az ő eljövételének idejét nem jelenti meg senkinek. (Máté 24, 36.)

Az evangéliumi titkoknak megnyilatkozási oly nagy örömmel és boldogsággal töltik el szívünket, milyet e világ nem adhat senkinek sem. A földi kincsek lelése csak árnyéka annak. (Máté 13, 44—46.) Pál apostolnak megjelenette a Szentlélek azon örömteljes titkot, hogy az igaz hívők egy testbe szerkeszettek a mennyei angalokkal. (Efézus 1, 9—10; Máté 22, 30.) Az Úr Jézus azért jött el, hogy megváltsa a hitetlenség általi kárhozattól a lelkeket, mert a világnak a bűne a hitetlenség. A kereszténynek között is sok olyan lélek van, ki csak mondja, hogy hisz Istenben, de valóságban tagadja.

A titkokat csak azok fedezhetik fel, akik kutatják. Aki nem kutatják Isten országának titkait, azok soha nem fedezhetik fel azokat. Az emberi bölcseség előtt zárva vannak Istenek titkai, mert az emberek bolondságnak tartják azokat. (Korinth. I. 1, 18—27.) De a hívők az Isten hatalmának. (18. vers.) A világ népének zöme csak abban akar hinni, amit lát; az ilyenek mind isten-tagadók, mert az Istent nem látják és nem hisznek benne. Az ördögöt sem hiszik és tagadják létezését, pedig az tette hitetlenné és istenkáromlóvá és hazugokká őket.

János a Jelenések könyvében írja, hogy egy veres fenevadat látott, melynek a hátán egy diszbeöltözött asszony ült. (Jel. 17, 3.) Ez a veres sárkány az ördögi testületet képezi. (Jel. 12, 9.), mert ezt az égben látta János (3—4. vers). De a (Jel. 13, 1—2.) versekben

Szegények napja.

Közeledik a hideg tél, az idős ember magára szedné az összes ruháját, hogy fagyos tagjait valamiképpen felmelegítse.

Gondolhatjuk, nem valami rőzsás a helyzet Szeretetotthonunkban sem. hogy a téli tüzelő és legnékülözhetőbb élelem előkerüljön.

Az évenként megtartott „Menházi nap”-ot ismét megtartja minden szeretetben élő gyülekelet egy olyan időpontban, amely e cél szempontjából éppen megfelelő.

E napra tegyük félre szerény adományainkat, melyet természetben vagy pedig pénzben Szeretetotthonunk javára szántunk. Az elküldésre alkalmatlan természetű értékesítjük, így pénzüszszegeben könnyebben postára adjuk.

Cím a pénzüszszegek számára: *Sebestyén István, Pestszenterzsébet, Álmos-u. 62.*

Egyéb adományok e címre irányítandók: *Andruskó János, Kispeszt, Rózsater 10.*

a tengerből feljövõ fenevadat látta s ez hasonló a veres sárkányhoz; csak a színe és a lábai és a szája különbözik a sárkányétól. A sárkány ennek adta erejét, székét és hatalmát; a 4-ik vers írja, hogy imádkák a sárkányt és a fenevadat. Azután a földből látott feljönni egy kétszárnyú fenevadat, a bárányhoz hasonlót. Az előbbi fenevad a teljesen istentagadó népet jelképezi, ez a bárányhoz hasonló pedig a hamis keresztényeket, az imádkozókat és káromkodókat, kik mondanak igazat is, meg hazudnak is, adakoznak is, meg lopnak is stb. stb. (11—14. v.) Ezeknek testületét látá János az asszonyban, ülni a veres fenevadon. (Jel. 17. 3.) Ezen három testületben látta János a világ gonoszságát, t. i. az a veres sárkány, az égből letaszított ördögi testület, a tarka fenevad az istentagadók testületét. A bárányhoz hasonló fenevad a hamis keresztények, a hamis prófétának a testülete. Ez a három testület lesz az örökös gyötrelme vetve. (Jel. 19, 20. és 20, 10.) Ezen testületek és ezeknek gazdasági rendszereik képezik a nagy Babilon városát, melyből a próféták által hívja ki az Úr a népet Babilinból (Jeremiás 51, 6—9; Jel. 18, 4.) és ezen Babilon összeomlásának ideje a küszöbön van és azért mi is hívjuk ki a népeket Babilonból, hogy térjenek az igaz Istenhez és higgyenek a teljes Szent Evangéliumban. (Márk 1, 15.) És a veszedelméből s az örök kárhozottól csak azok menekednek meg, akik elfogadják az Úr Jézussal való teljes szövetséget, az újtestamentomot. Akik újjászületnek víz és Szentlélek által. Mert akik újjá nem születnek, azok nem örökölhetik az Isten országát. (János 3, 5.)

A következő sorokban pedig azokhoz igyekeznünk szólni, akik mint hívők, valamennyire kijöttek a hitelenség Babilonjából, de nem teljesen. Mert az evangéliumot nem a teljes világosságában hiszik. Akik a gazdag ifjúval Jészushoz jönnek, hogy megdicsérje őket a törvénynek megtartásáért. De Jézus megmondja nekik, hogy még van fogyatkozásuk s most lehet, hogy nem a fősvénység az, mint a gazdag ifjúnál volt, hanem a Szentlélek általi elpecsételésnek az el nem fogadása. (Efézus 4, 30.) Mert a keresztényeknek legnagyobb tömege nem akarja elfogadni a Szentlélek általi keresztiséget, amint azt a Szentlélek adja. (Ap. csel. 2, 4.) És azáltal megvetik az Atyának ígérletét (1, 4—5.). Mivel a

Szentlélek-keresztiség a nyelvek jeleiben nyilvánul meg és mivel a Szentlélek keresztiségéért igen erősen és kitartóan kell tusakodni (Lukács 1, 9—13.), amit pedig a test nem szeret és inkább elfogadja a sátán hazugságait, ki különböző ravaszágokkal megnyugtatja a keresztényeket. Némelyekkel úgy hiteli el, hogy bérálás, vagy konfirmálásokor kapják, némelyekkel pedig, hogy a megtéréskor, némelyekkel pedig, hogy a vízbemerítési keresztiségkor stb. stb. De legyen világos a titok, hogy a nyelvek jelei nélkül nem volt és nincs Szentlélek keresztiség. Mert ha volna, vagy a Szentlélek általi keresztiség kezdetében lett volna, úgy az fel volna jegezve az evangéliumban. De senki nem talált még arra íge-

Azt hallottam . . .

Nemsokára lángba borul az egész világ, amelyben milliós tömegek pusztulnak el anélkül, hogy elszűntek volna a nagy leszámolásra.

Mi csak cserépedények vagyunk Isten kezében, melyeket még mindig alakít, ha nem alakulunk tetszésére, ösztöztör és újból alakít, míg kedvére való leszünk.

Hogy a Szeretetotthon meglepetésben részesült. Valahonnan levél érkezett e csekély megjegyzéssel: „Az Otthonnak egy 150 kg-os sertés áll rendelkezésére.” Követni való példa!

Egyeseknek nem tetszik, ha folyton serkentik őket buzgóbb imádkozásra és nem akarják mások észrevenni, hogy az ima nem nekik való.

Adakozni csupán Ábel ivadecai képesek. A kaimiaktól az úr el sem fogadja.

Bernhardt Gyula testvér Dancigban van már a bibliakurzuson, még pedig a magyarok közül egyes-egyedül. Utóközben összetalálkozott a bolgár atyafiakkal, akik már többen voltak. Testvérünk jelenleg bajban van, mert sem az orosz, sem a német nyelvet nem bírja.

Grunewald svédországi testvér meglátogatta a pestkörnyéki gyülekezeteket és mindenütt igen áldott szolgálatot tett megjelenésével és tanításával.

bizonyítékot. Csupán Ap. Csel. 8, 17—18-ban nincs említve a nyelvészolás. De ott is látta Simon, hogy valami történt az apostolok kezei után és az nem lehetett más, mint a nyelvészolás, mert annak a híre volt elterjedve.

Kedves olvasó, a Szentlélek keresztiségben részesültek mind szóltak más nyelveken, t. i. idegen nyelveken, nem az anyanyelveken vagy tanult nyelveken, hanem idegen nyelveken, amint a Szentlélek adja. Némely hívővel elhitetik, hogy akkor kap idegen nyelvet, mikor elhagyta a káromlásokat és hazugságokat és Isten dícséretére használja fel a nyelvét, de azok is az anyanyelv vagy a tanult nyelveken történnek, akár imádkoztak vagy káromkodtak. Hanem a Szentlélek keresztiségének jele sem nem az anyanyelv, sem nem tanult nyelv, hanem *amint a Szentlélek adta nekik szólni.* (Ap. csel. 2, 4.) Az Úr Jézus nem változtatta meg a Szentlélek keresztiségnek a jeleit; az ma is ugyanaz, ami volt kezdetben. (Ap. csel. 2, 4. és Ap. csel. 10, 44—46. és Ap. csel 19, 6.) Ezekről tesz Péter bizonyosságot a jeruzsálemi gyülekezet előtt. (Ap. csel. 11, 15—17.) Lehet, hogy ez is titok volt eddig a kedves olvasók előtt, de világítsa meg az Úr az ő Lelke által, hogy ne maradjon senki eme szent igék világosságán nélkül. Hiszen oly gyönyörű világosságot nyerhetünk eme szent igék által a Szentlélek keresztiségéről, hogy a nap sem tűndökölhet világosabban.

A Szentlélek keresztiségét csak az evangéliumi jelek beteljesedésének bizonyosságával hihetjük. Mert olyanok szokták állítani a jelek nélküli Szentlélek keresztiséget, kik maguk is nélküle vannak. Az Úr Jézus megígérte, hogy azokat, akik hienednek, jelek fogják követni. (Márk 16, 17.) Legyen világosság minden keresztény szívében. Ne vádoljanak azért minket, hogy a Szentlélek keresztiséget ennyire hirdetjük, mert féltő szerelimből jesszük, mert szeretnénk, ha minden hívő keresztényen részesülne abban. Mert ha a megtérés keresztiségére szükségünk van, hogy azáltal magunk tegyünk bizonyosságot a világtól való elszakadásunkról, az ó-ember haláláról, úgy bizonyára nagyobb szükségünk van arra, hogy a Szentlélek tegyen bizonyosságot a mi lelkünkkel, hogy mi Istenek fiai vagyunk és a Fiúság lelkével mondjuk: Abba. (Róma 8, 15—16; Galatz. 4, 6.) Mert János keresztelt vízzel, de Jézus Szentlélekkel és tűzzel. (Máté 3, 11;

Ap. csel. 1, 4—5.) Ne szégyelje tehát senki, aki nem értette, vagy nem úgy volt tanítva a Szentlélek keresztség felől, amint az Evangéliumban az igék titkai most megvilágítják, mert most jön el annak az ideje. (Ap. csel. 2, 17 18.) 1906-ban U. S. A. California, Los-Angeles városában, az első pünkösdi esethez hasonlóan töltelték ki egy gyülekezetre és azután több százrekre, napjainkban pedig már Magyarországon is ezeket számol a pünkösdi hívők száma, Svédországban pedig — amely még Csokonamagyarországnál is kevesebb lakosú — kb. hetven ezer pünkösdi lelket számlál. Azok az evangélikus egyházhoz tartoznak; de hála az Úr Jézusnak, aki kihazta őket a

Babilonból, a hitelenségből és a hit jelül elpescéltettek az ígéretnek Szentlelkével. (Efézus 1, 13.)

Kedves olvasó, a fenti sorokban a szentírási titkoknak egy kis részére világítottunk rá, de aki megfontolja komolyan, az meggyőződhetik az igazságról és ezeknek valóságáról. És akik biztostlani akarják az üdvösségüket, azok kijönnek Babilonból és törekedni fognak a megcsentelődésre és tusakodni fognak Szentlélek keresztségért. Mert csak azok kapják, akik erősen, kitartóan zörgetnek érte. (Lukács 11, 9—13.) Mert az erők kapják a mennyországot. (Máté 11, 12.) Legyen áldva az Úr a titkok megvilágosításáért, most és mindörökké, ámen.

FÁRADTAK EREJE JÉZUS.

„Gyönyörködöm a Te beszédedben.”

Igy fejezi ki örömét Dávid a nyomorúságok közepette is. Vigasztalódik s eleven lélekkel magasztalja a Mindenhatót, mikor megemlékezik Istennek örökkévaló ítéletéről. Az ő élete csupa rettegés, félelem, keserűség és nyomorúság volt, bár Isten maga bizonyoságot tesz róla, mondván: „Találtam szívem szerint való férfit, Dávidot.” Igen, mert gyönyörködött Isten parancsolataiban és Isten is gyönyörködött őbenne. Isten beszéde megelevenítette őt mindenkor. De megelevenít téged is, kedves testvérem, kedves lélek, bárminemű nyomorúságban légy is, ha gyönyörködöl az Ő törvényeiben. Dávid azt mondja: „Ha nem a Te törvényed lett volna az én gyönyörűségem, akkor elveszteném volna az én nyomorúságomban.”

Megelevenített engem is Isten beszéde, halleluja! — és ez volt vigasztalásom már nagyon sokszor, a legutóbbi konferencián is, áldva legyen dicsőséges szent neve az én mennyei édes Atyámnak örökké! Az utóbbi idők küzdelmes, nyomorúságos napjaiban elcsüggedve kiáltottam én is Istenhez, mint Dávid, mondám: „Elfogyatkozik az én lelkem a Te szabadításod kívánása miatt.” És jött a szabadítás a csüggedésből, a bizonytalanságból, dicsőség Istennek! Az Ő drága kegyelméből én is résztvehettem a kon-

ferencián István királykor és láttam és éreztem, hogy mily jószág az Úr. Bebizonyította, hogy jó Ő azoknak, aki Őrá várnak! Halleluja! Habár van, aki azt mondta, hogy a mi hajónkban nincsen ott a Mester. Pedig én éreztem, hogy ott volt és van, mert az én fejemet is megkente aljajal és itatott teljes pohárral. Aszalt is készített és eledelt is adott bőven. Halleluja, dicsőség

MEGHÍVÓ KONFERENCIÁRA.

*Olyan régen vágyom
A pécsi hívőket
Meglátogatni. Es
Megismerni őket.
Egynehány már fent volt
Nagy konferenciánkon,
De a nagyobb része
Otthon rekedt akkor.
A konferenciát
Most Pécsre diktálták,
Habár „csak körzeti”,
Mégis sokan várják.
Lesznek ott Darányból,
Almdskeresztúrról,
Mellékről, Korpádról,
Kapos és Somogyból.
Szeretnék ott lenni
Magam is köztük,
Együtt énekelni,
Imádkozni velük.
Kérem a jó Istent,
Segítsen el oda,
Szentlélek áldását
Hintse csoportunkra.*

Jézusnak, a tanítványok Mesterének! Újjongott a szívem, örvendem a lelkem, amikor hallottam szavát, melyet hozzám is intézett. Meri a küzelemben megfáradva, én is úgy gondoltam, mint Illés, mikor Jézabel elől menekült és a pusztában egy fenyőfa alatt leült és könyörgött, hogy haljon meg, mondá: Elég! Most óh Uram, vedd el az én lelkemet, mert nem vagyok jobb az én atyáimnál és lefeküdt és elaludt. De az Úr nem úgy gondolta, mint Illés, hanem elküldte az Ő angyalát, hogy költse fel, mivel még ereje felett való útja van. Megértve az igéből én is azt, hogy hiába gondoljuk mi azt sokszor, hogy már elég volna és jobb lenne megpihenni, mert az Úr szól és azt akarja, hogy kelj fel, világoskodjál, mert sötétség borítja a földet és éjszaka a népeket. És éreztem Isten beszédek megelevenítő hatását, mert szívem örömprevese gondolt ez igékre: „Ez vigasztalásom nyomorúságomban, mert a Te beszéded megelevenít engem.” — Ezért dicsőítem én az én drága Megváltómat. Három napot töltöttem a testvéri körben, az Úr Jézus lábainál, de az az örömtől és boldogságot, melyben az Úr Jézus a konferencián részesített, nyelvvel kifejezni is tollal leírni nem tudom. Az elválás annál nehezebb volt! De a méhek sem maradnak a virágos réten, hanem ha megrakodnak, a gyűjtemény hazamennek és lepakolnak. Így mi is széjjel mentünk a gyűjtőtől kincsekkel, az Úrtól nyert erővel és a felhagyott leckével és szétosztottuk azoknak, akik azt odahaza szintén epedve várták. És kis gyülekezetünk is részesült a konferencia áldásából és most — bár gyarlók és erőtlenek, de meggyőződve és az Úr Jézus segítségében bízza küzdünk ama jobb honba át, ahol nem lesz küzdelem, sem nyomorúság, sem fájdalom, sem megvetés, sem üldözés. De lesz örökös nyugalom, örök béke, örök öröm és örök dicsőség. Halleluja! Ahova segítse az Úr Jézus minden vágyó és küzdő társamat. Ámen.

Bartha András, Hajdúhadház.

Testvér!

Ha szegény vagy, koldus-szegény, olyan, hogy nincs ahová fejed lehajtanád és az élet viszonyosságai miatt is ide s tova hányattal; nincsen senki, aki téged szeretne, aki a te ügyedet felvonná, hanem inkább mindenki megvet, kigúnyol, sőt leigáz, mert te szegény vagy; pedig mindenkitől elhagyatva mar-már végső haláltusát vívsz az étellel, akkor „*hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítalak téged és te dicsőítesz engem*“ (Zsoltár 50, 15.) — mondja az Úr.

Ha neked nincs is fényes palotád, vagy tanyásbirtokod, hogy e földi élet örömeit élvezhesd, ne kívánjad és ne irigykedj azokra, kiknek útjuk józserenesés. Mert nem a gazdagság teszi az életet, hanem a lelki ajándékokban gazdag ember az igazi boldogság. Tehát, ha még van is rá időd és módodban áll is, hogy gondtalan életet biztosíts magadnak, te azért ne légy fejlettebb szorgalmatos és ne tégy élt, napot eggyé. „*Mert hiába néktek korán felkelnetek, későn felednőtök és fárasdással szerzett kenyeret ennetek*.“ (Zsolt. 127, 2.)

Bizony, hiába gyűjtőtök rakásra és hiába kutattok múlt kincsek után, nem használ az néktek semmit, mert testvérem: „*minden csak hiábavalóság és a lélek gyötrelme*.“ (Prédikátor k. 2, 12.) Tehát ne gyötörd a te lelkedet, hogy mimódon tudnál gondtalan életet biztosítani magadnak. „*Ha-*

nem keressétek először az Istennek országát és az ő igazságát és mindenek megadatnak néktek.“ (Máté 6, 33.) Igen, keressétek és kulassátok az élő vizek kútjéjét, a Krisztust; mert igaz bőleseség csak az Isten beszédeiben, rejlik, mely minden értelmet felülhalad.

„*Mert jobb ennek keresése az csüstnek vagy az aranyknak keresésénél, sőt drágább a fényes kárbunkulusoknál, úgy hogy a te összes földi kincseid és gazdagságod még csak nem is hasonlíthatók ahhoz*.“ (Példab. 3, 13—15.)

Mert míg te azon fáradozol, hogy valamit összehozzál, hogy házat építhess, vagy hogy legyen öregségedre, amiből megélhess, közben azon veszed észre magadat, hogy semmit sem gyarapodtál, hanem inkább szegényebb lettél. Mert a semmitető nagy robot és a túlhajtott testi munka következtében elvesztetted legdrágább kincsedet, a te lelkedet. Mert midőn valaki már túlságosan belemerül a világi élet forgatagába, az már ha akarna sem tud Isten előtt megalázkodni, mert a Sátán megcsalta annak szívét, aki pedig ilyen, az már nem teljes szívvel szolgál Istennek, hanem csak féllal, féllal meg a világnak. Pedig az Úr Jézus megmondotta: „*Nem szolgálhatok Istennek és a mammonnak*.“ (Lukács 16, 13.)

„*Akik pedig meg akarnak gazdagodni, azok kísértésbe, meg törbe és sok estelen és káros kivánságba esnek, melyek az emberek veszedeleme és romlásba döntik*.“ Amiálta aztán nem

az, hogy valaki épülne a Krisztus ismeretében. „*hanem némelyek eltévelyednek a hittől és magukat áltátszegeknek sok fájdalommal*.“ (1. Tim. 6, 9—10.) Tehát nyilván láthatjuk, hogy nem a testi jólét és a gazdagságtól függ a hívő ember boldogsága. „*Mert mit használna, ha valaki mind e világot is megnyeri, ha az ő lelkében kárt vana? Avagy micsoda váltást adhat az ő lelkéért?*“ (Máté 16, 26.)

Azért testvérem, ha te szegény is vagy, olyan szegény, mint — mondják — a templom egere, és nincsen senki, aki téged segítene vagy megvigasztalna, „*ne félj, mert én veled vagyok; meg ne rettenj, mert én vagyok a te Úrad Istened, ki téged megerősítlek, annakfelette megsegítelek és az én igazságomnak jobbjárvald támogatlak téged*.“ (Ésaías 41, 10.) Tehát ne csüggedj, ha te most szegény is vagy, csak légy esendes szívvel és ne irigyeld a gazdagok gazdagságát, mert őm szegények lesznek. De ha te nem hallgatsz a kísértő szavára és nem gyűjtsz magadnak olyan kincseket, melyet a rozsda és a moly megemész. hanem jársz az Úr előtt alázatos szívvel és az ő parancsait megtartod életednek minden idejében, meg téged, akkor az Isten gazdaggá tesz téged, gazdagabbá e föld királyainál.

És épít az Úr neked hajlékot, mennyei hajlékot, örök és romolhatatlan hajlékot (Jelenések 21, 22—23.), hol nem lesz többé gyász, sem kiáltás, sem fájdalom (4. v.). „*Oh te szegény, szélvész-*

Konferenciára!

Dicsőítve legyen a jó Isten neve, Összehozott minket e szent közösségre. Mindnyájónk imája azért Hozzá szálljon. Hogy áldása legyen konferenciánkon. Amire már régen vágyott is a szívünk, Az élet vizénél együtt felüldülünk. Legyen azért távol minden, ami gátol, Vagy ami rontana, konferenciánkról. Mindent, mit tárgyalunk, vagy ami cselekszünk, Isten szent nevében, Jézusunkért tegyük. Félre minden önzést, ember-akaratot, Azt szóljunk és tegyünk, mit Szent Lélek mondott. Amint megvan írva Isten igéjébe, A testvér testvérét igazán szeresse.

Arra kérem most a prédikátorokat, Hogy az Úrtól nekünk sok lelki jávakat Osztozassanak szét konferenciánkon. Kívánom, hogy rájuk Isten Lelke szálljon, Szent Lélektől szólva, miként a próféták, Munkálhassák folyton Isten népe javát. Mi pedig, testvérek, és konferencia, Jól oda figyeljünk, mit mond Isten szava. Halljátok meg tehát, kiknek van fületek, Mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. Kívánom, kik jöttek közelről-távolról, Legyetek megáldva a Jézus Krisztustól. Kegyelem, békeség bőven reánk szálljon, Boldogan menjünk el konferenciánkról.

Hódmezővásárhely, 1935. konferenciára. V. B.

től hányattatott; vigasztalástól megfosztatott! Ime, én a te köveidet kőbunkulus kőre rakom és zafírkőveken fundállak téged. És a te ablakaidat drágakövekből csinálom és a te kapuidat is kőbunkulus kövekből, és minden te határodat kívánatos kövekből, azt mondja a te könyörülő Urad.“ (Ésaia 54, 10—12.)

A szegénység.

„Azoknak, kik Istent szeretik, minden javokra van.“

(Róma 8, 28.)

Csodálatos összhang van Isten országában; Isten dicsőítő harmónia van azokban, kik Istent szeretik! — Minden, minden javokra van, de különösen javukra van a szegénység. Isten közelségét, szeretetét, hűségét a szegény tapasztalhatja meg legjobban, mert semmije nem lévén, mindenért Hozzá kell fordulnia és Isten el is látja a Hozzá forduló szegényt mindennek, amire szüksége van. Csak éppen gazdagságot nem szokott adni a kérőnek, ahogyan a földi apa sem ad kést vagy borotvát a gyermeknek, mert ártana magának vele. Kevés az olyan, aki nem ártana magának a gazdagsággal, ezért nem kapja. Ábrahám és Jób voltak olyanok, akiknek a gazdagság nem árthatott, ezért kapták is. „Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak Isten országába.“ (Máté 19, 24.) Ne felejtjük el, hogy, Istennek országa mibennünk van, tehát a gazdagság az, mely olyan erősen akadályozza azt, hogy Isten országába mibennünk legyen. A szegénység az a boldog állapot, melyben legkönnyebben miénk lehet Isten országába.

Amilyen nagy kinsze tehát a szegénység a boldogságra törekvőknek, annyira nyomasztó teher és akadály neki a gazdagság. — Okosan cselekedett tehát Zákéus, mikor azt mondta: „Vagyonomnak felét a szegényeknek adom és amit valakitől patvarokdással elvettem, annak négyannyit adok helyébe!“ A lelki gyógyulást Jézus erre azzonnal meg is állapította, mert így felelt Zákéusnak:

„Ma lett üdvössége e háznak!“ (Lukács 19, 10.)

A gazdagnak nyugalma: ál-nyugalom, mely könnyen felborul. Felboríthatatlan nyugalma csak a szegénynek van. Jézus szavai: „Békességet hagyok néktek, amaz én békességemet adom néktek; nem úgy adom néktek, mint a világ adja. Ne háborodjék meg a ti szívetek, se ne féljen.“ (János 14, 27.)

A szegények Istennek ama gyermekei, akikre Ő kivételes gondossággal és szeretettel tekint — és a gazdagokra csak velük kapcsolatban tekint az Úr avégből, hogy meglássa, miként bánanak és Ő szegényeivel. Az utolsó ítéletről való példázathat az Úr Jézus világosan megmondja, hogy az irgalom nélküliekhez az ítélet irgalmatlan lesz.

Legyen tehát áldott előttünk a szegénység, kedves és kívánatos, miként Isten előtt is kedves az; mert szegénnyé tette az Ő egyezülőt Fiát is, hogy általa boldoggá legyen mindenki, aki hisz benne és követi Őt. *id. G. Gy.*

Gondolatok az Ige világosságában.

(*id. G. Gy.*)

A szép szavak, a zengetes beszéd az ördögnek erős fegyverei. Alattuk elrejtethető legügyesebben a gonoszság, mert olyanok, mint a jól álcázott csapda, melyre könnyen rálépsz. — Az igazságnak nincs szüksége a szépítésre, az Úr nem vesz igénybe szép beszédeket.

*
Mi félni valója lehet annak, aki a hű Pásztor oltalma alatt van? — Csak saját hűtlenséged miatt félhetsz.

*
A szeretet nem érzelem, hanem út, melyen járni kell, melyet követni kell.

*
A megbiztosabban az kárhozik el, aki a jó élethez ragaszkodik. — Ez az ördögnek legfinomabb szövésű hálója.

*
A legjobb ajánlólevél az Úr előtt a titkon adakozás.

*
A pénz próbaeszközzel adatik kezünkhez. A pénzzel való bánásunk tisztán mutatja, hogy milyenek vagyunk.

Kísértés.

„Boldog ember az, ki kísértetet szenved, mert a kitartott próba után elveszi az Élet koronáját.“ (Jakab 1, 2—15.)

Isten gonoszságokkal nem kísért senkit. (13. v.) De a sátnán kívánja megrostálni az Isten népet. (Lukács 22, 31.) Isten pedig megengedi s így a (próbák) kísértésekben vagyunk megrostálva. Amint a gabonát azért rostálják, hogy tisztuljon, úgy Isten népe is tisztul a kísértések alatt. *Mert mindenek javokra vannak azoknak, kik az Istent szeretik.* (Róm. 8, 28—30.) Azért írja Jakab (1, 2.): „Nagy öröm gyanánt tartásd, ha különb-különb kísértetekbe estek.“ Tehát nem megütközni rajta vagy szomorkodni, hanem örvendezni kell.

Sajnos, az Evangéliumot nem ismerő nép Istent okolja és káromolja, ha kísértetik; mintha Istennek nem volna jogában megpróbálni az ő teremtményeit. És mintha ártani tudának Istennek azáltal. Pedig csak önönmaguknak ártanak, mert elveszítik Istennek kegyelmét és országát. (I. Kor. 6, 9—10; Jelenés 21, 8.) Pál apostol a próféták szavaival írja: Kicsoda vagy te, oh ember, hogy Isten ellen versengsz!? Avagy a földi edény mondja-e az ő formálójának; miért csináltál engem ilyennek? Nincsen-e hatalma a fazekasnak az agyagon? (Róm. 9, 20—23.) Istennek jogában van a tisztességes edényeket is megpróbálni; Jóbot is megpróbálta, a sátnán keze által (Jób 1, 11—22.)

A sátnán a világi népet azért kísérti, hogy azáltal gonoszabbak legyenek. A hívőket pedig azért engedi Isten a kísértőnek kezébe, hogy jobbak, tisztábbak legyenek. *Akiket én szeretek, megjedem és megdorgalom.* (Jel. 3, 19.) Az Isten igaz; és tudja, hogy mindentől elveszne minden ember a nyomorúságban, de a választottakért megrovóíditetnek a nyomor napjai. (Máté 24, 22.) Pál írja (I. Kor. 10, 13.): *De az Isten igaz; ki nem hogy titeket feljebb kísérteni az elszenvedhetőnél. Sőt a szabadulásra utat nyit.*

Az Úr tanít az imádkozásban kérni, hogy az *Atya ne vigyen kísértetbe, hanem szabadítson meg a gonosztól.* (Máté 6, 13.) Igen fontos kérelem ez! Mert ha Isten teljesen a gonosz kezébe engedne, úgy mindenki magával ragadna a győzelemre. De az Isten úgy választja ki az övéit, amint neki tetszik és úgy engedi megkísértetni, amint neki tetszik. De aki ő hozzá jön, azt semmiképpen nem veti ki. (János 6, 37.) Aki pedig a kísértésekben kitart, az Életkoronát kap. (Jakab 1, 12.) Például vegyék a hékességtűrésben a prófétákat: És boldognak mondjuk azokat. (Jakab 5, 10—11.) De igen boldogtalanok, akiket megcsal a kísértő. Arra kell ügyelnünk és példáját követnünk, kit nem volt képes megcsalni. (Máté 4, 3—11.) Az pedig Jézus, övé a hatalom és a dicsőség! Az ördögnek sokféle csaló kísértéseit képtelenek volnának leírni, de mégis néhányat feljegyzünk tanulság szempontjából. Véleményünk szerint az első emberpárt megcsaló ravaszságával ma is a legtöbb csalást ér el, mivel elhítheti a népek százmillióival, hogy Isten beszéde nem szent és nem teljesedik be. (I. Mózes 3, 4—5.) Elhítheti, hogy az Evangélium nem Istentől, hanem közönséges emberekől származik. S végül elhítheti, hogy nem jutnak örök kárhozatba a gonosztevők. Ez utóbbit azokkal is elhítheti, kiknek a biblia kezükben és fejükben is van. Sajnos, sokmillió ember megcsalt már ezekkel és fog még megcsalni.

Igy győzi meg a világ népét és szolgálatába hajtja azáltal, hogy az Evangélium világosságát megfosztja őket. (II. Kor. 4, 3—4.) Ha nem képes teljes isentagadóvá tenni, de kételkedővé vagy Isten parancsainak megrontóivá teszi, mert tudja, hogy akiket megcsal és fogva tart, azok az övéi. Nemesac a fenti igék bizonyítják, hogy a sátn a világ istene, hanem az Úr Jézus maga is a világ fejedelmének nevezi. (János 14, 30.)

De mi, hívők, tudjuk, hogy Isten Evangéliuma igaz és szent. Azt is tudjuk, hogy a sátn az ő

seregével, mely most a földön van. (Jel. 12, 9.) De innét is levettetik a mélységbe 1000 esztendőre (Jel. 20, 3.) s így egy ezer évig nem lesz gonosz a földön.

Hogy Jézus eljön a földre, azt az ige sok helyen bizonyítja. Maga megmondotta, hogy ő eljön az ő Atyjának dicsőségével és az ő anyalaival és akkor megfizet mindennek az ő cselekedetei szerint. (Máté 16, 27; Máté 25, 31—46.) Még több igével bizonyíthatnánk az Úr eljövételét, de aki nem hiszi Jézusnak egyik jelentését, azt a kísértő megcsalta és hitelenné tette. Amint nem hitték Noé prédikálását és nem építettek bárkát, úgy nem hisznek Jézusnak, aki megmondta, hogy aki újjá nem születik vízzel és

Szentlélektől, az nem örököli Istennek országát. (János 3, 5.) Az özönvíz eljött s úgy az ítélet is eljön azokra, akik újjá nem születnek.

Kedves olvasó! Ha ellentálsz a kísértőnek, mint azt az Úr Jézus követelte (Máté 4, 4—11; Lúkács 4, 4—12.) és hiába ígéri még a világot is, ha nem fogadjuk el az ő bölcsességét, hanem megalázkodva Jézusnak adjuk életünket és őt követjük a szent Evangélium szerint, úgy boldogok leszünk s az örök élet boldogságát fogjuk örökölni. Törekvünk és imánk, hogy a kedves olvasók velünk együtt Jézusnak hű követői és örökostársai lehessenek. (Róm. 8, 17; Kol. 3, 4.)

E. W. M.

Ebek és egyebek.

„Ne adjátok azt, ami szent, az ebeknek; se a disznók elé ne hányjátok a ti drágagyöngyöketeket, hogy azokat meg ne tapodják lábaikkal és reátok fordulván, meg ne szaggassanak titeket.” (Máté 7, 6.)

Jézus eme igéket jó tanácsul adta követőinek arra, hogy megőrizzék magukat haszontalan háborúságtól. Mindenki ismeri ez igéket, de általában nincsenek tisztában azzal, hogy kiket ért itt az Úr e megvetett állatok alatt.

Az ebek természete az, hogy érzéketlenül bekap mindent, legyen az drága étel vagy szemétdombi hulladék. Jézus idejében még inkább megvetett állat volt az eb ezért. A Keleten még ma is csupán a szemétn talál hulladékon él. — A disznó szintén tisztátalan állat, mely semmi szentet nem ismer el és amit nem tud felfalni, a sárba tapos. Azoktól óv minket az Úr, akik lélek szerint ilyenek.

Minden ember előtt kell bizonyoságot tennünk és el nem fáradni benne; de ha látjuk, hogy csak közönséges beszéd ez nekik és semmi értelem nincs bennük, akkor tekintsük ezeket lelkiileg ebeknek (például az Athénebeliek). Ha másrészt látjuk, hogy bizonyoságtélelünk ellenségeske-

dést vált ki, mintha bántottuk volna őket, mert az ő cselekedeteiket az ige megvilágította. — akkor ezeket szintén hagyjuk el. mert ezekre vonatkozik Jézus ítéletének másik hasonlata.

„Őrizkedjete az ebektől, őrizkedjete a megmetéldéستől.” Aki a hit dolgait semminek állítja, azok az ebek; azok pedig a hit dolgait saját kívánságukra, önigazság és önérdékük céljaira használják, azok a megmetéldés, akik a hitre hivatkoznak, mikor ölni készek. Jézus azt tanácsolja, hogy ezeket kerüljük. Jézus is kerülte őket és ha nem kerülhette el a találkozásit, bizonyosságáért meg akarták ölni.

Az evangélium csak a szegényeknek és a bűnösöknek szól és „boldog az, aki én bennem meg nem botránkozik.”

A bizonyosítévkők legyenek azért okosak mint a kígyók és szelídek, mint a galambok.

(id. Gábos.)

A gyengéke az erő, a bátorság, a győzelem; — akiknek egyedüli erejük Jézus.

A bátraké a győzelem. — Az igazí bátorság: szelídek és alázatosnak maradni a támadó előtt.

Az adakozó jökedvűvé teszi az Urat.

Missziói hírek

Missziói jelentés. Az apostolok munkálkodásáról sok jó és részünkre meg-erősítésül szolgáló bizonyosság olvassunk és jó tudnunk, amit az Úr általuk cselekedtek. Igaz azonban az, hogy bár jó esik a műltről olvasni, de ha a jelenben munkálkodik az Úr az Ó eszközein keresztül, úgy ez sokkal többet jelent számunkra. És ez így van. Hiába dicsőséges a múlt, ha a jelenben az Isten csodás erői nem munkálkodnak, csak egy homályos képzetet lesz minden és őrös ábránd. Dicsőség az Úrnak, aki azonban nem hagyta magát bizonyosság nélkül a jelen időben sem, hanem velünk van és mindazokkal, akik vele munkálkodik és neki engedelmességeknek. — Július és augusztus hónapokban Dunántúlon munkálkodunk, vagy 16 helyen tettünk látogatást, mindenütt az Úr áldásával kísérve. Bár itt-ott szárazság, de több helyen boldog örömben és ébredést látva dicsőítjük Urunkat. Darányban szép ébredés észlelhető. Az Úrnak ereje hatalmas lesz és érintve lettek a megjelentek közül többen. Látogatásunk Veszprém, Somogy, Tolna, Baranya megyékre terjedt ki. Konferencia után Borsod, Heves, Szabolcs, Szatmár, Hajdú megyékre és valamennyire Szolnok megyére is. Miskolcon, a gonosz-tekők negyedében, csodálatosan megmutatta az Úr az Ó jóságát. Egy testvér kezdte meg itt a munkát, aki valamikor szintén (a rovvott multnak) és bűnözők társaságában élt, de az Úr megmentette. A testvér elbeszélte, hány-szor akarták őt is megszunikálni. Volt, amikor ők az imaház egyik felében imádkoztak, a másik felében pedig káromkodtak, verekedtek nem egy esetben. Részegen jöttek előre imádkozni, majd az Úr ereje kijozantotta őket és sírva esedeztek kegyelemért. Már vagy 12 lelket megkereszteltek, illetve bementettek. Itt látható, milyen nagy az Úr irtalmassága; vannak, akik már a Szentlélek keresztességét is megnyerték. Volt olyan, aki a börtönben élt akkor is, mikor ott voltak, bár most úgy, mint aki Jézusban kegyelmet talált és a sátn börtönéből megszabadult. Volt alkalom új helyeken is hirdetni az Úr igéjét, *Rétközberencsen* az első alkalommal sokkan összejöttek, többen érintve lettek és most szép ébredés van. Több beteg meggyógyult. Egy testvér-nő Jánkon súlyos beteg volt, de amint

imádkoztunk érte, az Úr azonnal meg-szabadította és boldogan dicsőítette a drága menyeyei Orvost. Itt Jánkon menyegző is volt. Itt még sohasem lát-tak ilyent. Nagy volt az érdeklődés, mi pedig imádkoztunk az Úr kiáradt és megmentő kegyelméért, hogy legyen ez egy jó missziói alkalom. Dicsőség az Úrnak, meghallgattunk és az ud-varon készült sátorban és kívül is, kí-váncsi és komoly hallgatók könnyezve, érintve, mélyen szívükben megindulva hallgatták az énekeket, az Úr igéjét és a kedves buzdító szavakat. — Júliustól a konferenciáig a következő helyeket látogattunk meg: Bakonycsérnye, Súr, Csetény, Várpalota, Óskú, T. Tamási, Kánya, Tengőd; Böhönye; Inke; Vése, Pécs, Darány, Almamellék, Almás-keresztúr. — Konferencia után: Recsk, Tiszaderzs, Tárkány, Tard, Miskolc, Szuhakálló, Tiszakanyár; Karcsa; Ka-ros, Alsóberecki, Komoró, Rétközbe-rencs, Kisar, Jánk; Nagykálló; Hajdú-hadház, Debrecen, Hajdúásmon, Bo-dony. — Az Úr adja, hogy az Ó drága igéjének általunk hintett magvait kikél-jenek és gyümölcsözzenek az örök életre. Övé legyen a dicsőség minden jószágáért és gondviselő kegyelméért.

Alámerítés Békéscsabán. Szeptember 29-én örömnappja volt kis gyülekeze-tűnknek, amikor 4 fehérruhás tett bi-zonyosságot dicső Megváltónk szabadító munkájáról. Az alámerítés este 7 óra-kor történt a gyülekezet udvarán szép-számú közönség előtt, nagy örömek között. Az alámerítettek közül 2 bé-késcsabai 2 békési s mind a 4 nő volt. Az alámerítést Kurgyis János vendég-testvérünk végezte.

Imádkozunk e fiatal plántáért, hogy az Úrnak áldásdús lelki esője öntözze őket s így nagy fákká növe-kedve, bőségesen gyümölcsözzenek a menyeyei Atya dicső országja javára.

Príbojszky Mihály.
Bemerítés Jánkon. „Abban dicsőít-lem meg az én Atyám, hogy sok gyü-mölcst teremjetez és legyenek nékem tanítványaim.” Az Úr Jézus mondogta ezen reánk nézve buzdító szavakat, minekutána neki az volt a célja, hogy mi Óbenne megtaláljuk lelkünk nyugal-mát és Óbenne megerősödjék, mások megmentésében üdvre vezető eszközök legyünk s így mint jó szőlővesszők, megmaradhassunk a tőkén (Jézusban), mint akiket Isten kedvel és mint akik-ben gyökeröködik, látva, hogy az igé-nek nemcsak hallgatói, hanem meg-

tartói is vannak, amint a gyümölcs is mutatja. Jánkon is örömmünnepnék volt, amikor a kis gyülekezet, e gyenge szőlővessző 3 gyümölcsöt, három meg-mentett lelket az Úrnak átadhatott és a bemerítésben Jézus Urunk példáját követték. A bemerítettek közül 2 jánk-i és 1 kánismányi lakós. A három nő közül 2 asszony és 1 leány. Legyen áldott az Úr, aki mindennap szaporítja az üdvözülőkét. A bemerítés a Szam-bosan történt, bár nem sokan nézték végig, de úgy e sorok írója (aki ez alkalommal Keresztelő János utódja volt), mint a jelenlét testvérek öröm-mel dicsőültünk az Úr nagy nevét, a megmentettekért és mindazokért, amit azon e napon kaptunk. Bár az egyik-nek még aznap meg lett a keresztje súlyosbítva, de az Úrban való öröm és a kegyelem áldott tapasztalása kárpó-tolt mindent. Imádkozzatok e kis gyü-lekezetért és új testvéreinkért, hogy el-érjék mint gyöök az a boldogság, hogy megnyerjék a dicsőség koronáját. Ámen.

Kalincács Mihály.
Budapest. Sokkal mozgalmasabb élet hangulata töltötte meg június 16-án a gyülekezetet, mint rendszeren szokott lenni. A virágokkal díszített termünk a betevődt hallgatóra és a gyülekezet tagjaira, akik nem tudták, mi készül, meglepetés volt.

Ez alkalommal tartották Péntek Er-zsébet, a budapesti és Torma János, a pestszentkeresztbeli gyülekezetekhez tartozó testvérek házasságkötési ünnepélyüket. Két fiatal szív fogadott örök hűségét egy életre. Örömmel és Isten áldását kívánva bocsátotta mindkét gyülekezet a testvéreket arra az útra, amelyen most már ketten kell, hogy járjanak. Az ifjúság szavalatai, énekei az igazi szeretet megnyilvánulásával töltötte be a szíveket.

Az új párt Tomi testvér kért áldást kézzrátéttel Istentől.

Gyászjelentések. Hűvös, esős délutá-non, szeptember 5-én helyeztük sírba a pestszentlőrinci temetőben öv. Szabó Mártonné 75 évet élt nővérünk hideg teletét. A koporsót az igen kellemetlen idő miatt csupán 10—15 lelki testvér és barát állta körül a környéki gyüleke-zetekből, akik előtt Siroki István tv. Filippi 1, 21—24. alapján hangoztatta, miszerint az igaz hívők számára a ha-lál nem félelem, hanem út a célhoz; a jelen élet nem ragadomány, hanem alkalom elkészülni és másokat készít-getni erre az útra. Elhunyt testvérünk férjé 3 év után követte. Velük a Szere-

telthőn még 1931-es lakói haltak ki, de helyüköt már új gondozottak töltik be. Isten áldása az esős időben is részvétet kifejező testvériségen.

Budapest. Sokan ismerték és sokan szerették Drexler Aladár testvérét. A pünkösdi mozgalom egyik régi harcosai közé tartozott, aki buzgósgával és az Úrhoz való ragaszkodásával ismeretessé vált nemcsak a helyi gyülekezetben, hanem az ország egyéb gyülekezeteiben is.

Súlyos asztmabetegsége sokáig gyötörte. Erős szervezete éveken keresztül kitartóan bírkozta a kórral, de végül feladta a harcot és június hó 2-án késő éjszaka életének 53-ik évében nemess szíve megszűnt dobogni.

A szomorú hír fájdalmasan érintette a testvéri közösséget, mert halála előtti vasárnapon még közöttünk volt és örömmel közölte, hogy a jövőben még hűségesebben akarja Megváltóját szolgálni.

Temetésén kevesen tudták megjelenni, de akik ott voltak, a testvériség osztatlan szeretetével kísérték őt utolsó földi útján, azzal a hittel, hogy lesz boldog viszontlátás. T.

Kedves Testvéreik!

Máté 7. rész, 7. vers az, ami szíveinket hátorfította és lelkeinket vizsgálta a sok próba és küzdelem edző tűzében. Sokszor hallottuk Jézus biztató szavait: „Ne féljétek, mert én veletek leszek a világnak végezetéig minden napon.” S még ezenfelül ott élt a bánat szívünk mélyén, mert a Sátán az üldözésekben meg akarta gátolni a mi aratói munkánkat e világ romlott népe között. S lassan-lassan lankadtság vett erőt rajtunk. Szerettünk volna áldást nyerni az Úrtól s szeretünk volna jobban behatolni a szent élet csodás világába. De nem találuk meg a módját. Először, gondoltuk, mi nagyon szegények vagyunk a gazdag áldáshoz. De Jézus biztató szavára megerősödött a mi lelkünk. Vannemacher úr, több imára biztató szavai hozzánk is eljutottak s azóta, hogy gyakoroljuk, Isten áldó keze megnyugszik rajtunk.

Imánk azóta napról-napra felszáll az egek Úrhoz és „Ó” nem szűnik meg kegyelmet gyakorolni és áldást osztani. Örömetül szívvel járunk kis imahuzunkba és ugyanígy térünk meg otthonunkba. Ez mind azt bizonyítja, hogy imádkozni kell. Az ima az, amely kapcsolatot képez Isten és ember kö-

zött. Boruljatok hát a felséges Isten királyi székéhez és Ő áldást hoz alkalmas időben. Milyen jó itt e földön testvéreink, rokonaink társaságában lenni, mennyivel inkább Istennel, aki minket legjobban szeret. Ezt úgy érthetjük el, hogy szüntelenül imádkozunk. Most már az ima testrészünké vált és még éjszaka is sokszor arra ébredünk, hogy buzgó ima tör fel szívünk mélyéről. Oly boldogság ez, hogy csak Isten ajándékának tekinthetjük. Az az érzés tölt el bennünket, ami egykor Dávidot, mikor ezt írta: „Nappal kiküldte kegyelmét az Úr, éjjel éneke velem. Imádság az én életem.” (Zsolt, 42, 9.)

Minden hónap első hetét imádkozással töltjük. Először úgy éreztük, mint-ha figyelmen kívül hagyott volna az Úr. De látta a mi kitartásunkat és megemlékezett rólunk. Lelkeket és prédikátort is küldött s fellendült a munka a mi kis körzetünkben. Sok olyan jó-nak lettünk részeseivé, amit eddig csak szeretünk volna.

Tehát fogjatok erősen munkához és áldás jó fáradozásaitokra. Nem baj, ha eleinte egy-két testvéred tart csak veled; meglásd, az Úr nem hagy el, hanem győzelemre fogja vinni az ő népét Ígérete szerint.

Jézus ma is az, aki volt.

De mi azok vagyunk-e, mint akik volnunk? Ha nem, úgy forduljunk a megigazulás kütféjéhez. A mi szíveinket már megöntözte Jézus a kegyelem esőjével. Dícsőség nekil! Ámen.

B. L.-né, Felsőgalla.

Meghívó.

Környékbeli testvéreinknek szeretet-adjuk tudtára, miszerint gyülekezetünkben, Kispeszt, Kazinczy-u. 2. sz. alatt feleldő évi november hó 24-ik napján kezdődőleg december 1-ig evangélistai istentiszteleteket tartunk minden este 7 órai kezdettel, eltekintve a kezdő és záró vasárnapon délelőtt 10, délután 5 óraker kezdődő összejövetelektől.

Estéken több igazsóló vendégtestvér veszi ki részét a szolgálatból; örö-münkre szolgálna, ha a környékbeli ifjúság énekekkel és szavalatokkal működnek közre. Még ennél is és minden-él fontosabb, hogy lapunk olvasói imáikban az Úr előtt megemlékezzenek rólunk és azokról a lelkekről, akiknek megmentését célozza evangélistáló tö-rekvésünk. Hívjunk magukkal másokat is. Villamosmegálló (56, 42, 52) Lehel-utánál.

Bizonyságtételek

Bizonyságot teszek

a drága Úr Jézus nagy irtalmáról, amit velem tett az én drága Mesterem. Augusztusban nagyon beteg lett a kisleányom járványos betegségben. Az ágyához térdre esve kértem a drága Orvost, legyen irtalmas és gyógyítsa meg. Dícsőség neki érte, hogy meghallgatott. De nem tettem róla bizonyságot és újból megbetegedett. Nagyon fájta a lelkemnek, mert érintette szívemet, hogy miért nem tettem bizonyságot, de újból letekintett reánk a Dícsőség királya! Szeptemberben férjemet megölte az ökö, úgyhogy kecsin hozták haza és az intéző úr vitette az orvoshoz. Én letérdeltem és kiáltottam az én megmentőmhöz, hogy az én mennyei Orvosom segítsen rajta. Nem kapott földitől orvosságot, megis meggyógyult a férjem, magasztaljuk érte az Urat. Kedves lélek, akik olvassátok, ne hallgassátok el azt, amit az Úr tett. Dícsőség legyen nagy Nevének!

Simon Ferencné, Bogát.

A te gyászod napjainak végezacad.

Eme kedves fővel biztatót meg az Úr egy évvel ezelőtt, amikor elvesztettem élettársamat, három hét mulva pedig az én földi atyámat és közben anyagiakban is kárt vallottam. Most hát nem maradt más, csak az Úr egyedül. Legyen áldott az ő szent neve mindörökké, nem hagyott el, mellettem áll, mindenkor vigasztalt az ő drága Lelkével.

És még ma is biztat, hogy ő az árvák Atyja, özvegyek gyámola. Sok viszontagságos időn mentem azóta keresztül, kisebbik lánykám egy félévig mindenféle betegség látogalta, de Jézus, az orvosok Orvosa meggyógyította. Legyen felmagasztalva az ő drága szent neve. Oh én hiszem, hogy él az én Megváltóm és kész hajlékkal vár és mindazokra, kik őt várják. Mert akik óréa néznek, erejük megújul, futnak és nem lankadnak el.

Azért kívánok az Úr orcája előtt járnai az élőknek földjén, amíg

felviszi az én lelkeket az ő dicsőséges országába. Mert nem halok meg, hanem élek és hirdetem az Úrnak kedves esztendejét. Meri én az ő rendeléseit kívánom megőrizni, az Úrnak törvényeit az én szívemben.

Kedves testvéreim, imádkozatok értem, hogy az Úr tartson meg az ő kegyelmében és adjon erőt ahhoz, hogy két kis árva leánykamat felneveljem az ő nagy neve dicsőségére.

őzv. K. Sándorné.

Jézus a dicsőség!...

Nem mulaszthatom el sem ei, hogy bizonyosságot ne tegyek az Úr Jézus megmentő hatalmáról azok előtt is, kik e sorokat olvassák, vagy hallgatják. Egy és fél éves kisleányom, aki többször szokott betegeskedni, az elmúlt tél folyamán is nagyon beteg volt, úgy hogy a halál csaknem beárnyékozta. De én hittestvéreimmel együtt az Úr elé vittem és többszöri könyörgésünkre az Úr meghallgatott bennünket és meggyógyította. áldott legyen szent Neve. Egy pár héttel ezelőtt szintén nagy beteg lett kisleányom, úgy hogy már meg volt meredve, hideg volt mindene, nagy kínjai voltak. Elültemet B. A. testvérért, ki feleségével együtt el is jött és még egy testvérnő a szomszédból. B. testvér az Úr Jézus nevében megkenté olajjal és imádkoztak érte és másnap reggel már semmi baja sem volt. Az Úr Jézus meghallgatott bennünket, a kisleányomat meggyógyította és ezért áldani, magasztalni és dicsőíteni kívánom az én drága Megváltómat örökké. Ámen.

Tóth Lászlóné, Hajdúhadház.

Bizonyágtélelem!

Én, aki a 1914—18. évi világháborúnak borzalmaival végigéltem és szenvedtem, igen győző reményt örököltem, amely nunt bolygó betegség, hol itt, hol ott kínozta. Ahol megállt, ott megmerevítette azon testrészemet. Különösen időváltozás idején kínozott majdnem elviselhetetlen kinnal.

Szűgyenkezve valom be kedves testvéreim előttetek, hogy bűn

3 éve hívő vagyok, mégis oly gyenge vagyok a hitben, hogy csak a közelmúlt hónapokban eszméltem rá, hogy hiszen van nekem egy minden sebret-betegségre gyógyírral rendelkező Orvosom, akihez ha hittel fordulok, meghallgat. Meri ő mondotta: „Semmiképen ki nem vetem, aki hozzám jő”. Mondotta azt is, hogy „Kérjétek és adatik.” Kértem tehát én is. Dicsőítem őt soha el nem múló hálaival, elvette, volt és nincs.

Kertső Imre, Pestszenterzsébet.

A reménység meg nem szegényit.

A drága Jézus végemérhetetlen szereléről és csodálatos hatalmáról óhajtok előtetek bizonyosságot tenni, kedves testvéreim az Úr Jézusban, kik e sorokat olvassátok, vagy e bizonyágtételt hallgatjátok. Én, aki fáradtan, bűnbe veszve jártam az életet mindaddig, míg a drága Jézus, az igazi hű pásztor meg nem talált. De 28 éves koromban megtalált, áldott legyen az ő szent Neve és nyájához vezetett, ahol láttam és hallottam, hogyan örvendeznek Jézusban az ő megváltottai, kiket a világból kivezetett, a bűntől megváltott, kiket a sötétségből az ő csodálatos világosságára kihozott. dicsőség ő neki. És most nemcsak látom és halom ezt, hanem szerelmét is élvezve dicsőítem az ő drága szent Nevét, mert orvosom is lett ő nekem. Hallelujah! Hét éves betegségemből, mi időközönként úgy meggyötört, hogy kevéssel mult, hogy az elmegyógyintézetbe nem kerültem; ő attól megmentett és csodálatosan meggyógyított. dicsőség öneli. Bár ez egy éve történt már és én e bizonyágtételt elhanyagoltam, de nem mulaszthatom el tovább, hogy bizonyosságot ne tegyek örök, meri nagy dolgot cselekedett velem az én drága Megváltóm. Az elmúlt év nyarán ugyanis az a gyilkos kór, mely az én fejemben volt, úgy meggyötört, hogy egész hónapom keresztül nem tudtam semmit sem csinálni, sőt egyszerű ki voltam meredve, hideg volt mindenem. Férjem, anyósom és gyermekeim sírtak, azt gondolva, már végem van. A közelben lakó

testvérek hívásra eljöttek, imádkoztak és az Úr Jézus egy időre az öldöklő angyalt eltávolította. Majd ismét kezdett gyötörni és engem hitetlen szüleimhez vittek gondozásra. Ők elhívták az orvost, aki azonnali operálásra beutalt a debreceni egyetemre. De mi ezt férjemmel nem akartuk. sőt reménykedtünk, hogy az Úr Jézus meggyógyíthatja magát bennem is. Ami meg is történt. Hallelujah! Amikor férjem menni akart a testvérekért, hogy imádkozzanak még egyszer értem, a torkom belül kifakadt és az a sok ocsmány kór, mely oly sok ideig gyötört, a számon kifolyt. Az én drága Megváltóm végezte el a műtétet és most a fájdalomtól is szabadon dicsőíthetem őt, mert nekem is minden lett Jézus, hallelujah!

*Salánki Józsefné,
Hajdúhadház.*

Bizonyágtétel.

Ismét bizonyosságot kíván az én lelkeim tenni Jézusom csodás szereléről.

Mióta megismertem, szívemből szolgálók néki az ő kegyelméért, hogy lelki és testi betegségemben segített; az egy év alatt sok próbán mentem keresztül. Jobb térdem annyira fájt, hogy alig voltam képes az imaházba eljánni, azután egy rozsdás szeg a lábamon keresztülhatolt oly fájdalmasan, hogy még a hátam is majd összeszakadt. A gyomor-fájásom körülbelül 6 hónapig oly nagy hatással csigázott, hogy az utolsó három héten még a tejet is alig tudtam megemészteni. De legyen hála az én drága Jézusomnak, minden bajomból ki-gyógyultam, földi orvos nélkül, egyedül a fő orvosomra, Jézusomra bízván gyógyuláson. Az én szívem neki örök hálaalköszönetet mond, hogy ezen betegségek után még jobban felindította szívemet, melyért szent nevét örökké áldom. Ámen.

*Jezoviczky Györgyné,
Avebury Susk, Canada, Amerika.*

Mindegyik leveleket a következő címre küldjünk: Siroki István, Budapest, VII., Aréna-út 68. I. emelet 4. sz. Tomi József testvér címe ugyanaz.

Előfizetések.

(Júniusban.)

Kispest: Olesvári M., Andruskó I., Forgács S. 3.—; Rostás L. 2.30; Dobner I. 1.50; Fekete A., Bankó Gy., Lubinák I., Kajos L., Várkonyi I., Sági I. 1.—; *Pestszenterzsébet:* Elefánti I. 5.—; Dinnyés I., Mészáros I., Papp Gy. 3.—; Sárkány L. 1.—; *Felsőgutta:* Tamok P. 3.—; Fekete M. 1.50; *Komoró:* Vas I. 1.—; *Nyírkáltság:* Sohodocki I. 3.25; *Réde:* Hegedűs I. 3.—; *Amerika:* Fairgore Balev V., Kovács I. 6.50; Acron Máté Gy., Caro Mich. Nagy S., Wyandotte Markovics I., Detroit Fekete I., Ecorse Toris I. 3.25; Lansing Vida I., Sout Bend Ind. Szűcs P., Morburg Sask. Szász G. 3.22 P.

(Szeptemberben.)

Pilis: Mahlik E., özv. Németh I. ifj. Duhaj I., Duhaj I., Prepelyca P., Földvárszki P., özv. Duhaj I., Bernhardt P. 1.—; *Felsőgutta:* Balogh S., Sztanek M., Ambrus L. 1.50; *Móricshida:* Sipos István, Sipos János, Csizmadia S., Gerencsér G., Varga Gy., Pirka M., Paizs I., Bognár Gy., Baranyai Gy. 1.50; *Budapest:* Krovátné Erdei Zs. 1.50; Tóth L. 2.—; Árpási M., Schwarz Lola —50; *Tápiósülly:* Lázár I. 6.—; *Debrecen:* Horváth P. 3.40; *Lajosmizse:* Szörös A. 2.—; *Pereszlék:* Csoma L. 1.50; *Homokszentlőrinc:* Podobnyi I. 6.—; *Rábapardány:* Ihász A., Horváth I. 3.40; *Rátót:* Sipos I. 3.40; *Bakonycsernye:* Pintér I. 2.—; *Réde:* Hegedűs I. 7.50; *Békés:* Gelléri G. 5.—; Köpe S. 1.—; *Hajdúszámon:* Petrokai G. 1.—; *Pusztataksony:* Bezsel L. 1.50; *Szőkepuszta:* Csizmadia I. 2.—; *Tápiószentmárton:* Rakita I. 1.—; *Szentgotthard:* Bartha I. 1.60; *Amerika:* Detroit Cippán S., Gall A., Sipos G., Papp L. 3.40; Linger I., Hnatyuk Gy. 6.80; Harnsburg Jeszenka I. 7.37; Norday I. 4.57; *Lingletown:* Kenes V. 4.—; Caro Széki I. 3.17; Alger Mich. Szabó M. 3.40; River Rough Meecey B. 3.40; *Budapest:* 9.60; *Kapocs:* Söveg I. —75 P.

(Októberben.)

Románia: Zalán Fodor F., Tasnád Tapoly L. 3.—; *Alsóberceki:* Kenyeres I. 3.—; *Kispest:* Vadász B., Márkus I. 3.—; Lubinák I., Kriger I. 1.—; Schall A. —50; *Budapest:* Fucskó I. 9.—; özv. Lukács I., Hefler I., Kiss M., Szép

S., Mohos B., Sz. Varga E. 1.50; Schwarz L. —50; *Várpalota:* Sanda I. 3.—; Pintér K. 1.50; *Ókány:* Nagy L., Varga B. 3.—; Rábai F., Hajdú K. 2.—; Oth I. 1.—; *Óskú:* Lukács L., Varga M., Schwarz Gy. 3.—; *Tát:* Papp I. 3.—; *Ókány:* Bittó I. 3.—; Demeter L. 2.—; *Fadd:* Csekeiné 3.—; *Várpalota:* Varsányi M. 3.—; Brajnovics I. 2.50; Wittmann I., Hamar L., Hajdú I. 2.—; Horváth I. 1.50; *Pestszenterzsébet:* Tóth M., Torma I. 3.—; Sümei I., Bodicsi S. 1.50; Zábolyi B. 1.—, Sebestény I. —50; *Halesz:* Erdős M. 3.50; Tóth I. 2.50; Bori I. 2.—; Üllői I., Kiss I. 1.50; Tóth I. 1.—; Katona I. —50; *Kiskőrös:* Kovács I., Földinszki A., Pivarcsi P., Sinkovics I., Jarjapka P., Csengődyné, Barkóczy I., Luca I. 1.50; *Lajosmizse:* Szörös A., Margentin I. 1.—; *Inke:* özv. Ferenczi I. n-é 1.20; *Bakonytamási:* Finta D. 3.—; Vági Gy. 1.—; *Nyírlugos:* Mészáros I. 3.40; *Sarkad:* Varga L. 4.—; *Nagykálló:* Bazsella M. 1.50; *Békés:* Durkó I. 1.—; *Cegléd:* Viktor Gy. 3.—; *Tápiószentmárton:* Vida B. 1.—; *Brox:* Báles I. 3.30; *Hippolit p.:* Kiss I. 1.50; *Amerika:* Detroit Bozeró I. 6.80; Florek I. 3.40; Carson City Kovács I. 6.80; Brantfort Kajári I., Dömötör I., Fekete I. 3.40; *Budapest:* Bildhauerne —30 P.

Szerkesztői üzenetek

Előfizetőinktől elnézést kérünk, amennyiben bizonyos hibba folytán egyesek előfizetéseit csak e lapban nyugtázzuk. Például a júniusi előfizetéseket; egyes júliusi, augusztusi nyugtázásokat. — **B. Gy. Daneig.** Gondolj néha lapunkra is, mi is gondolunk rád imáinkban. — **Pécsett** nov. 16-tól körzeti konferencia lesz. Te is ott leszel, testvérem? — **Pestkönyeki** gyülekezeiteinkben evangélikáló heteket tartunk. Pestszenterzsébeten ok. 20—27. napokon folyt le, Budapesten nov. 3—10-ig, Kispesten nov. 24—dec. 1-ig tartjuk, illetve tartotunk minden este 7 órai kezdettel. *Aki tehet, legyen segítségül imában és látogatásán a még hátralevő estékre. — **Tamási** (Tolna m.) december 1-én imaházmegnyitásra várják a környékbeli testvérséget. — **Pénztári** üzenet: Még nagyon sok a hátralékos előfizető. E téren nagyobb pontosságot kérünk a lap megjelenésének és terjedelmének érdekében.

Ismerned kell e címeket:

Az „Apostoli Hit”, a Szeretothon és a Központi pénziáros címe: *Sebestény István, Pestszenterzsébet, Álmos-utca 62. szám.*

Levelezési cím: *Siroki István, Budapest, VII., Aréna-út 68., I. emelet 4.*

A Szeretothon címe kizárólag természetbeli adományok céljára: *Andruskó János, Pestszenterzsébet, Rákóczi-út 14.* Pénzbeli adományok az Otthon pénztárosa fentebbi címére küldendők.

Budapest és környékbeli gyülekezetek címe és az istentiszteletek sorrendje:

1. *Budapest, VII. ker., Aréna-út 7. sz.* Minden vasárnap d. e. 10 és d. u. 5. csütörtökön este 7 óraker evangélicizációs istentisztelet. Szombaton este 7 óraker imaóra, ima a betegekért.

A gyülekezet vezetője Tomi József szöv. elnök, lakása Bpest, VII. ker., Aréna-út 68., I. em. 4.
2. *Kispest, Kazinczy-utca 1. sz.* (Üllői-út és Kazinczy-u. sarok, villamos megállónál.) Minden vasárnap d. e. 10 és d. u. 5. szerdán este 7 óraker istentisztelet. Szombaton este 7 óraker imaóra és a betegekért külön imádkozás.

A gyülekezet vezetője Siroki István, a szöv. titkára. Lakása: Kispest, Rózsa-utca 62.

A „Mennyei Hangok” c. ének-könyv vászonkötésben 1.50, bőrkötésben 3.— P-ért Tomi tv. címen megrendelhető, vagy beszereshető. Ugyanott traktátusok is kaphatók, Postaköltség a megrendelőt terheli.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK
A következők: Egyesült Államokba és Kanadába 1 dollár, Romániába 110 lei, Jugoszláviába 48 dinár, Csehszlovákiába 26 čk., Magyarországon 3 P.

Előfizetéseik, adományok a 21.106-os csekszámlára, vagy Sebestény István testvér címen, Pestszenterzsébet, Álmos-utca 62. küldendők.

Felélős szerkesztő és kiadó:

Siroki István.

Kiadja: az Isten Gyülekezeti Szövetsége Magyarországon.

Kispest, Rózsa-utca 62.

45835 Bethánia-nyomda.

Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 9.

Felélős vezető: Horváth János.